

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ'
Φλώρινα - ἀριθ. φύλλου 754²

Τοῦ ἱερομάρτ. ἁγ. Πολυκάρπου Σμύρνης
Τρίτη 23 Φεβρουαρίου 2021 (2001)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος (ὁ βίος του καὶ 4 διδάγματα)

Τὸ θέμα μας εἶνε ὁ βίος ἐνὸς ἁγίου ποῦ ἔλαμψε στὸ στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας· ἐνὸς ἁγίου ποῦ συγκινεῖ ἰδιαιτέρως τοὺς Ἕλληνες, γιατί μᾶς ὑπενθυμίζει τὶς ξεχασμένες πατρίδες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὸ ὄνομά του εἶνε **Πολύκαρπος**. Γιὰ τὸν ἅγιο Πολύκαρπο, ποῦ γιορτάζει σήμερα, θὰ ποῦμε λίγες λέξεις, ἀγαπητοί μου, καὶ παρακαλῶ νὰ προσέξετε.

***

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος μαζί μὲ τὸν ἅγιο Ἰγνάτιο τὸν Θεοφόρο ἦταν **μαθηταὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου**, ποῦ ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴν Ἀποκάλυψη.

Γεννήθηκε στὰ τέλη τοῦ πρώτου αἰῶνος. Ἦταν ἄνθρωπος πίστεως, μὲ φλογερὴ ἀγάπη γιὰ τὸ Χριστό. Ἔγινε **ἐπίσκοπος Σμύρνης**. Ἐζησε σὲ ἐποχὴ ποῦ ἡ Ἐκκλησία μόλις ἀρχίζει ν' ἀνθίξει. Τότε ὅμως παρουσιάστηκαν καὶ κάποιοι **αἰρετικοί**. Μεταξὺ τῶν αἰρετικῶν ἐκείνων ἦταν καὶ ὁ **Μαρκίων**.

Μιὰ μέρα ὁ Μαρκίων συνάντησε τὸν ἅγιο Πολύκαρπο καὶ τὸν ἐρωτᾷ·

–Μὲ γνωρίζεις;

–Σὲ γνωρίζω, τοῦ ἀπαντᾷ, ὡς «**πρωτότοκον υἱὸν τοῦ σατανᾶ**»!

Τότε ἐπίσης ἦταν ἀκόμη **χρόνια εἰδωλολατρίας**. Ἔπρεπε νὰ περάσουν ἄλλα τριακόσα χρόνια ἕως ὅτου νικήση καὶ λαμπρυνθῇ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ὑπῆρχε τότε **ἀσεβεία καὶ διαφθορά**. Τὰ ἔβλεπε αὐτὰ ὁ ἅγιος Πολύκαρπος, ἀναστέναζε καὶ ἔλεγε· Θεέ μου, «**εἰς ποίους καιροὺς τετήρηκας ἡμᾶς**;», σὲ τί καιροὺς μᾶς ἄφησες νὰ ζοῦμε;

Ἔφτασε στὰ ὀγδονταεξί (86) του χρόνια. Τὸν ἄφησε ὁ Θεὸς νὰ γεράσῃ, καὶ ποίμανε τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Σμύρνης. Ἐκεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶχε ἀποκτήσει πιστὰ μέλη. Τότε ὅμως ἐξερράγη ὁ **διωγμὸς τοῦ Δεκί-**

ου. Στὴ Σμύρνη ὁ ἀνθύπατος διοικητὴς ἦταν σκληρός. Διέταξε τὴν σύλληψη τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, γιατί αὐτὸς ἦταν τρόπον τινὰ ὁ στρατηγὸς τῆς μαχομένης Ὁρθοδοξίας. Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ εἶπαν νὰ φύγῃ, νὰ κρυφτῇ μακριά· θεωροῦσαν τὴ ζωὴ του ἀναγκαία καὶ ἤθελαν νὰ τὸν σώσουν. Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος τοὺς ἄκουσε. Πῆγε σὲ κάποια χαράδρα, κ' ἐκεῖ ζοῦσε σ' ἓνα μικρὸ σπιτάκι. Ὁ ἀνθύπατος ἀγριεμένος εἶχε διατάξει ἓνα ἀπόσπασμα στρατιωτῶν καὶ ἔψαχναν ἐπὶ μῆνες ὀλόκληρους. Τέλος βρῆκαν ποῦ ἔμμενε.

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος δὲν ταραχτήκε. Δόξασε τὸ Θεὸ ποῦ ἔφτασε ἡ ὥρα τοῦ μαρτυρίου του. Εἶπε, νὰ περιποιηθοῦν τοὺς στρατιῶτες. Τοὺς ἐτοίμασε ἐκλεκτὸ φαγητό, τοὺς μίλησε μὲ ἀγάπη, κι αὐτοὶ θαύμασαν καὶ ἔλεγαν· Τέτοιον ἅγιο ἄνθρωπο γιατί νὰ τὸν συλλάβουμε;... Ἐν τέλει τὸν ἔφεραν καὶ **τὸν παρουσίασαν δεμένο στὸ στάδιο τῆς Σμύρνης**.

Οἱ εἰδωλολάτρες ὠρύονταν μέσα στὸ στάδιο σὰν ἄγρια θηρία καὶ φώναζαν· «**Ἄϊρε τὸν ἄπιστον**», ἀφάνισε τὸν ἄπιστο! Ὁ ἀνθύπατος τὸν πλησίασε μὲ τὸ καλό·

–Γέροντα, σὲ λυπᾶμαι. Σὲ παρακαλῶ, μόνο μὲ τὸ στόμα, μὲ τὴ γλῶσσα σου, **νὰ βλαστημήσῃς μιὰ φορὰ** τὸ Χριστό.

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος τοῦ ἀπήντησε·

–Τί εἶν' αὐτὸ ποῦ μοῦ ζητᾷς; Ὅγδονταεξί χρόνια ὑπηρετῶ τὸν Κύριό μου, καὶ ποτέ κανένα κακὸ δὲν μοῦ ἔκανε. **Πῶς μπορῶ λοιπὸν τώρα νὰ προσβάλω τὸν Εὐεργέτη μου;**

Τότε ὁ τύραννος ἐξαγριώθηκε. Διέταξε ν' ἀνάψουν φωτιά· καὶ οἱ πρώτοι ποῦ ἔτρεξαν νὰ φέρουν ξύλα ἦταν – ποιοί· οἱ Ἑβραῖοι! Ὁταν οἱ φλόγες ὑψώθηκαν, ὁ ἅγιος Πολύκαρπος ἔκανε τὴν τελευταία του προσευχή. Ἔβγαλε ὁ ἴδιος τὰ παπούτσια καὶ τὰ ροῦχα του καὶ **μπήκε μόνος του μέσα στὶς φλόγες**. Ἐκεῖ

τὸ ἅγιο σῶμα του ἔλειωσε σὰν τὸ λιβάνι στὸ θυμιατὸ καὶ εὐωδίασε ὁ τόπος.

Ἔτσι ἔζησε καὶ μαρτύρησε ὁ ἅγιος Πολύκαρπος ποὺ ἑορτάζει σήμερα.

***

Τί **διδάγματα** μᾶς δίνει, ἀδελφοί μου;

✓ Τὸ πρῶτο εἶνε ὁ λόγος ποὺ εἶπε στὸ Μαρκίωνα: «Σὲ γνωρίζω ὡς πρωτότοκο υἱὸ τοῦ σατανᾶ». Ἦταν εἰλικρινής. Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος δὲν ἤθελε σχέσεις μὲ αἵρετικούς. Τοὺς ἀπέφευγε, καὶ τοὺς ὠνόμαζε ὅπως τοὺς ἔπρεπε. Μὲ τὴ γλῶσσα τῆς ἀληθείας μιλοῦν οἱ ἅγιοι. Δὲν μισοῦν τοὺς ἀνθρώπους· τοὺς ἀγαποῦν. Ἐκεῖνο ποὺ μισοῦν εἶνε ἡ ἁμαρτία, τὸ ψέμα, ἡ πλάνη, τὸ φρόνημα τῆς ἀπάτης. Ἔτσι νὰ συμπεριφερώμαστε κ' ἐμεῖς.

Τώρα τὸ κλίμα ἄλλαξε. Μερικοὶ δικοί μας ἔχουν μάτς - μούτς μὲ τοὺς αἵρετικούς. Καὶ **ἡ αἴρεσι τοῦ οἰκουμενισμοῦ** εἶνε ἡ φοβερώτερη ἀπ' ὅλες. Δὲν ὑπάρχουν, σοῦ λέει, διαφορές· τί θὰ πῆ ὀρθόδοξος, τί θὰ πῆ δυτικός, τί διαμαρτυρόμενος καὶ προτεστάντης καὶ πεντηκοστιανός... Ὅλοι μαζεύονται στὶς οἰκουμηνιστικὲς συγκεντρώσεις.

Αὐτὸ εἶνε κακό. Τέτοια τακτικὴ δὲν εἶχαν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς **νὰ μὴν ἔχουμε κουβέντες καὶ φιλίες μὲ αἵρετικούς**, ὅπως εἶνε οἱ χιλιασταὶ καὶ ὅποιοι ἄλλοι ἔχουν ἀποκοπῆ ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ὁρθοδοξίας.

✓ Μᾶς διδάσκει ἐπίσης, ὅτι πρέπει ν' ἀναστενάζουμε γιὰ τὴ διαφθορὰ ποὺ ὑπάρχει στὴν κοινωνία. Ζοῦμε κ' ἐμεῖς πράγματι σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ διεφθαρμένους αἰῶνες, καὶ ἔρχονται στὰ χεῖλη μας τὰ λόγια τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου: **Θεέ μου, σὲ ποιὸν αἰῶνα ζοῦμε!** Οἱ ἄνθρωποι ἔκλεισαν τ' αὐτιά τους, δὲν ἀκοῦνε τὴν ἀλήθεια, δὲν συγκινοῦνται ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία. Οἱ γονεῖς μας καὶ οἱ παπποῦδες μας ἔζησαν σὲ ἄλλους καιροὺς, ἁγιασμένους· ἐμεῖς ζοῦμε σὲ περιβάλλον φρικτό. Ἔχουμε ὅλα τὰ μέσα τῆς καλοπεράσεως, ἀλλὰ εἴμαστε μακριὰ ἀπ' τὸ Θεό. Σὲ ποιούς καιροὺς μᾶς κρατᾶς, Κύριε;...

Μὰ **ποτέ μὴν ἀπελπιστοῦμε**. Πάντα νὰ ἐλπίζουμε· καὶ στὴν περίοδο αὐτὴ τῆς ἀνομίας, μέσα στὴ σύγχρονη Βαβυλῶνα, μέσα στὸ καμίνι αὐτῆς τῆς φωτιᾶς, νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε τὸ Θεό, ὅπως οἱ Τρεῖς Παῖδες.

✓ Ἀκόμη μᾶς διδάσκει **τὸ τέλος τοῦ ἁγίου**, ὅτι πρέπει νὰ μένουμε **σταθεροὶ μέχρι τὰ γεράματά** μας, κι ἀκόμη ὅτι **δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητοῦμε τὸ μαρτύριο**. Εἴδατε; ἔφυγε. Ὅχι ἀπὸ δει-

λία. Ἔφυγε, διότι δὲν ἦταν ἀκόμη ἡ ὥρα του. Ὅταν ὅμως ἦρθε ἡ ὥρα καὶ τὸν ἀνακάλυψαν καὶ τὸν συνέλαβαν, στάθηκε ἥρωας στὴν ὁμολογία. Δὲν δείλιασε μπροστὰ στὸ μαρτύριο.

✓ Μᾶς διδάσκει τέλος, ὅτι πρέπει νὰ σεβώμαστε καὶ **νὰ τιμοῦμε τὸ «ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα»** (Φιλιπ. 2,9), **τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ**, καὶ νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ τὴν ἀγάπη του **νὰ δώσουμε καὶ τὴν τελευταία σταγόνα τοῦ αἱματός μας**. Μόνο μιὰ φορά, τοῦ εἶπαν, νὰ βλαστημηθῆς, καὶ θὰ γλυτώσης τὴ ζωὴ σου. Καὶ ὁ ἅγιος Πολύκαρπος ἀπήντησε· Ὅγδονταέξι χρόνια ὑπηρετῶ τὸν Κύριό μου καὶ μοῦ δίνει ὅλα τὰ καλά· πῶς τώρα νὰ τὸν ἀρνηθῶ; **Εὐγνωμονῶ τὸν Κύριό μου**.

Τέτοια διδάγματα παίρνουμε ἀπὸ τὸν βίο τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου.

***

Τί νὰ ποῦμε, ἀγαπητοί μου, τώρα ἐμεῖς γιὰ τὴν ἐποχὴ μας; Κανείς δὲν μᾶς βάζει σήμερα τὸ μαχαίρι στὸ λαιμὸ ν' ἀρνηθοῦμε τὸ Χριστό, καὶ ἐν τούτοις **Χριστιανοὶ τὸν βλαστημοῦν!** Δὲν ὑπάρχει μέρος ποὺ δὲν ἀκούγεται βλαστήμια. Μικροὶ - μεγάλοι, ἀκόμη καὶ γυναῖκες πιά, βλαστημοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας. Τί Χριστιανοὶ εἶν' αὐτοί; Βρισκόμαστε σὲ ἐποχὴ μεγάλης ἀσεβείας.

Ποιοὶ φταῖνε; Φταῖνε ἡ μάνα, ποὺ δὲν δίδαξε τὸ παιδί της. Φταῖνε ὁ πατέρας. Φταῖνε ὁ δάσκαλος, ὁ καθηγητής. Φταῖνε οἱ παπᾶδες καὶ οἱ δεσποτάδες, ποὺ δὲν ἀφώρισαν ἕναν πείσμονα βλάσφημο. Ἀλλὰ φταῖνε, ὅπως εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, καὶ αὐτοὶ ποὺ ἀκοῦνε τὸ βλάσφημο καὶ δὲν διαμαρτύρονται. Ἡ γυναῖκα ἀκούει τὸν ἄντρα της νὰ βλαστημᾷ καὶ τὸν φιλάει! Νὰ χωρίσω, σοῦ λέει, ἀπὸ τὸν ἄντρα μου;... Ἐδῶ ἀρμόζει νὰ ποῦμε· Θεέ μου, «εἰς ποίους καιροὺς τεπήρηκας ἡμᾶς;».

Ἄλλ' ὅσοι πιστοί, ἄς μείνουμε ἀκλόνητοι. Νὰ ἀντιδροῦμε καὶ νὰ διαμαρτυρώμαστε, χωρὶς μῖσος βέβαια ἐναντίον τῶν ἀμαρτωλῶν. Ὅταν ἀκοῦμε βλαστήμια, **νὰ κλαῖμε** καὶ ν' ἀναστενάζουμε. Νὰ προσευχώμαστε συνεχῶς, ἀλλὰ καὶ **νὰ διαμαρτυρώμαστε** ἔντονα. Ἐὰν ὅλοι διαμαρτυρόμασταν, ἡ βλασφημία θὰ περιωριζόταν ἀρκετά, ἐνῶ τώρα σὰν κύμα βρωμερὸ καὶ ἀκάθαρτο κατακλύζει καὶ μολύνει τὴν Ἑλληνικὴ μας γῆ.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητοί μου, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου. Καὶ σᾶς παρακαλῶ, αὐτὰ ποὺ ἀκούσατε νὰ τὰ διαδώσετε καὶ σὲ ἄλλους.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ'
Φλώρινα - ἀριθ. φύλλου 939²

Τοῦ ἁγίου Τρύφωνος (Ῥωμ. 8,28-39)
Δευτέρα 1 Φεβρουαρίου 2021 (2003)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ

«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;» (Ῥωμ. 8, 35)

Θαυμασμό προξενεῖ, ἀγαπητοί μου, ὁ βίος καὶ τὸ μαρτύριο τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος, τὸν ὁποῖο τιμᾶ σήμερα 1η Φεβρουαρίου ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία.

Καταγόταν ἀπὸ τὴν Λάμψαδο τῆς Φρυγίας. Ἐζήσθη τὴν ἐποχὴ τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος Γορδιανοῦ (238-244 μ.Χ.). Ταπεινὸ ἦταν τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἔκανε ἀπὸ τὴ νεανικὴ του ἡλικία: **ἔβοσκε χῆνες**. Αὐτὸς ὅμως ὁ ἀπλοϊκὸς πτηνοτρόφος **ἦταν γεμάτος ἀπὸ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ**: σὲ τέτοιο μάλιστα σημεῖο, ὥστε νὰ κάνη θαύματα καὶ θεραπείες ἀνιάτων ἀσθενειῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων θεράπευσε καὶ τὴν κόρη τοῦ Γορδιανοῦ, ποὺ ἔπασχε ἀπὸ δαιμόνιο.

Ἀργότερα, κατὰ τὸν διωγμὸ **ἐπὶ τοῦ Δεκίου** (249-251), τὸν κατήγγειλαν στὸν ἑπαρχο τῆς Ἀνατολῆς Ἀκυλίνο. Τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ἔφεραν στὴ Νίκαια. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ὠμολόγησε τὸ Χριστό, δέχθηκε βάναισα χτυπήματα. Κατόπιν τὸν ἔδεσαν πίσω ἀπὸ ἄλογα, τὰ ὁποῖα τὸν ἔσυραν σὲ ἀνώμαλο ἔδαφος μέσα στὸ κρύο τοῦ χειμῶνα. Ἐπειτα τὸν ἔσυραν γυμνὸ ἐπάνω σὲ σιδερένια καρφιά, τοῦ ἔκαψαν τὰ πλευρὰ μὲ ἀναμμένες λαμπάδες. Τέλος τὸν καταδίκασαν σὲ ἀποκεφαλισμό. Προτοῦ ὅμως ἐκτελεσθῆ ἡ ποινή, ὁ Τρύφων παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο.

Ἐπέστη τὰ μαρτύρια γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ποὺ διαβάζεται σήμερα στὴ μνήμη του (βλ. Ῥωμ. 8,28-39) ὁμιλεῖ γιὰ τὴν **ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ**: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;» (ῥ.ἀ. 8,35). Γι' αὐτὴ τὴν ἀγάπη λοιπὸν θὰ μιλήσουμε.

***

Ἡ ἀγάπη, ἀδελφοί μου, εἶνε τὸ πιὸ εὐγενικὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς. Ἀλλὰ ἢ **ἁμαρτία**, ἢ ὁποῖα διέστρεψε ὅλες τίς εὐγενικὲς

κλίσσεις καὶ ῥοπές τῆς καρδιάς, **διέστρεψε καὶ τὴν ἀγάπη**. Καὶ ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἀγαπάει ἐκεῖνα ποὺ δὲν πρέπει ν' ἀγαπᾷ, καὶ μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται ἐκεῖνα ποὺ ἔπρεπε ν' ἀγαπᾷ. Μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου γίνεται μιὰ **ἀνατροπὴ τῶν ἀξιών**: τὰ εὐτελῆ χαλίκια τιμῶνται σὰν διαμάντια, καὶ τὰ πολύτιμα διαμάντια πετιῶνται σὰν χαλίκια. Θέλετε **παραδείγματα**;

Ἔτι εἶνε, σὰς ἐρωτῶ, **τὸ ποδόσφαιρο**; Εἶνε ἓνα παιχνίδι, ποὺ, ἂν περιωριζόταν μέχρι ἐκεῖ, κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸ κατηγορήσῃ: εἶνε μία σωματικὴ ἄσκησις καὶ κατὰ κάποιον τρόπο ἓνα μέσο ψυχαγωγίας. Ἀλλὰ παρέμεινε στὰ ὅρια αὐτά; Ἡ ἑνασχόλησι μὲ τὸ φουτμπῶλ πῆρε τέτοιες διαστάσεις, ποὺ ἀπορεῖ κανεὶς γιὰ τὴν ἐκτροπὴ του. Τὸ φουτμπῶλ ἔγινε πάθος. Τὸ φουτμπῶλ ἔγινε θεὸς ποὺ τὸν λατρεύουν ἑκατομμύρια φίλαθλοι. Ἐὰν πῆ κανεὶς στοὺς φιλάθλους αὐτοὺς νὰ σηκωθοῦν πρωὶ καὶ νὰ πᾶνε σὲ μιὰ λειτουργία ποὺ γίνεται σὲ κάποιον ἐξωκκλήσι, κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν θὰ κουνηθῆ. Ὅταν ὅμως πρόκειται γιὰ τὸ ποδόσφαιρο, θὰ ταξιδέψουν στὸ ἐσωτερικὸ ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ ἀκόμη, θὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, θὰ στριμωχτοῦν στὰ γήπεδα, θὰ φωνάζουν καὶ θὰ ὠρύωνται σὰν ἄγρια θηρία, ἐκδηλώνοντας τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀποδοκιμασίαν τους στὶς διάφορες φάσεις τοῦ ἀγῶνος, θὰ ἔρθουν σὲ συμπλοκὴ μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἄλλης ὁμάδος... Καὶ δὲν εἶνε λίγες οἱ περιπτώσεις ποὺ φίλαθλοι, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ἔντασι τῶν αἰσθησέων τους, ἔπαθαν συγκοπὴ καὶ ἔμειναν ἐπὶ τόπου.

Αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ ποδόσφαιρο, ποὺ γιὰ διαφόρους λόγους ἔχει πάρει στὶς μέρες μας τεράστιες διαστάσεις, δὲν εἶνε ἐκτροπὴ τῆς ἀγάπης; δὲν εἶνε εἰδωλολατρία; Θεὸς τὸ φουτμπῶλ: σὰν μιὰ ἄλλου εἴδους θρησκεία,

πού συγκεντρώνει εκατομμύρια όπαδους σε όλες τις χώρες.

Άλλα δεν είναι μόνο η αγάπη του ποδοσφαίρου που έχει κατακτήσει μια νεοειδωλατρία των ημερών μας. Είναι και άλλες αγάπες, προς άλλα πράγματα, στα όποια βλέπει κανείς να εκφυλίζεται η αγάπη και να εξελίσσεται σε **νέο είδος ειδωλολατρίας**.

✓ Κάποιος που δεν έχει παιδιά έχει στρέψει την αγάπη του προς **τὰ ζῶα**, ιδίως σε σκυλιά και γατιά. Υπάρχουν άνθρωποι στις μεγάλες πόλεις που συντηρούν και τρέφουν λυκόσκυλα, και δεν τ' αποχωρίζονται ούτε τη νύχτα. Ζωή τους είναι τα λυκόσκυλα. Εάν τυχόν αρρωστήσουν, ο κύριός τους μπαίνει σε αγωνία και καλεῖ κτηνιάτρους και ξοδεύει χρήματα και τὰ εισάγει σε ειδικές κλινικές ζῶων, και κάνει κάθε τι για να αναρρώσουν! Η αγάπη των ανθρώπων αυτών έχει εκφυλισθῆ σε είδος ζωολατρίας, που παρατηρεῖτο στους αρχαίους ειδωλολατρικούς χρόνους.

✓ Κάποιος άλλος περιώρισε τη γέννησι παιδιών σε **ένα παιδί**. Η αγάπη προς αυτό βγαίνει από τὰ φυσικά ὅρια τῆς αγάπης προς τὸ παιδί και κατανατᾷ σε μιὰ εκφυλισμένη και νοσηρῆ αγάπη. Τὸ παιδί για τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν θεοποιεῖται! Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς που θεοποίησαν τὰ παιδιά τους, κ' εἶνε ἔτοιμοι να ἱκανοποιήσουν ὅλες τις ἰδιοτροπίες τους, καυχόταν και ἔλεγε, ὅτι ὅσο ἔχει τὸ νυχάκι τοῦ παιδιοῦ του δεν ἔχει τὸ Χριστό!...

✓ Και εἶνε μόνο αὐτοὶ που ἐκφυλίζουν τὸ θεῖο δῶρο τῆς αγάπης; Δεν βλέπετε τοὺς ἄλλους, που σὰν **τουρίστες** βρίσκονται σε μιὰ ἀέναη κίνηση και πηγαίνουν ἀπὸ πόλι σε πόλι, ἀπὸ τόπο σε τόπο, για να ἴδουῖν τὰ ὠραῖα τῆς φύσεως; Ἔχουν σχηματίσει αὐτοὶ συλλόγους φυσιολατρικούς, οἱ ὅποιοι ἀντὶ τοῦ Κτίσαντος λατρεύουν τὰ κτίσματα. Ὅλα εἶνε ὠραῖα και θαυμαστά γι' αὐτοὺς, ἐκτὸς ἀπὸ Ἐκεῖνον που τὰ δημιούργησε.

Ἐκφυλιστικές αγάπες! Κάθε τι που ὁ ἄνθρωπος τὸ τιμᾷ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι ἀξίζει και ἀποδίδει σ' αὐτὸ ἰδιότητες θεϊκές και τὸ καθιστᾷ ἀντικείμενο λατρείας –ἢ ὅποια ἀνήκει μόνο στὸ Θεό–, αὐτὸ τὸ κάθε τι γίνεται **εἴδωλο**. Και αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, με μιὰ εκφυλισμένη αγάπη προς τὸν ἑαυτὸ του και τὰ πάθη του, γίνεται **αὐτοεἴδωλο**.

***

Ἐὰν τώρα κάποιος, ἀγαπητοί μου, παρατηρήσει ὅλες αὐτὲς τις ἐκτροπὲς και δῆ ὅλες τις συμφορὲς που προξένησε ὁ εκφυλισμὸς αὐτὸς τῆς αγάπης, θὰ θρηνήση για τὴν ἐξαχρεῖ-

ωσι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως και θ' ἀναστενάξει λέγοντας· **Ποῦ εἶσαι, καθαρῆ ἀγάπη!...**

Ἀκούγοντας ὅμως τὸν σημερινὸ ἀπόστολο, τὴν περίφημη ἐκείνη περικοπὴ ἀπὸ τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴ κεφάλαιο 8, στίχοι 28-39, βλέπει τὴν ἀγάπη νὰ τρέχη σὰν κρυστάλλινος ποταμὸς **στὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου**. Βλέπει τὸν ἀπόστολο Παῦλο νὰ ἀγαπᾷ, ὄχι μικρὰ και ἀσήμαντα πράγματα, ἀλλὰ, ἀξιολογώντας τὴ ζωὴ με τὰ ἀληθινὰ κριτήρια, νὰ ἀγαπᾷ με θεῖον ἔρωτα ΕΚΕΙΝΟΝ που «ἔκανε ὅλα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς» (Ψαλμ. 73,17), Ἐκεῖνον που ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωσιν» τοῦ Θεοῦ (Γέν. 1,26)· και τὸ σπουδαιότερο, νὰ ἀγαπᾷ Ἐκεῖνον που, ὅταν ὁ ἄνθρωπος διεφθάρη ἀπὸ τὸν εκφυλισμὸ τῆς αγάπης, τὸν ἀνέπλασε και με τὴ ζωὴ και τὴ θυσία του ἀνοιξε νέο δρόμο ἠθικῆς τελειώσεώς του.

Τόσο μεγάλη εἶνε ἡ αγάπη που αἰσθάνεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος για τὸ Χριστό, ὥστε στὸ σημερινὸ ἀπόστολο ὑπόσχεται και λέει, ὅτι **καμιά δύναμις τοῦ κόσμου τούτου** δεν θὰ μπορέση ν' ἀποσπάση τὴν καρδιά του ἀπ' τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαμε πῶς τὸ εκφράζει ἐπὶ λέξει· «*Οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρῖσαι ἀπὸ τῆς αγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν*» (Ρωμ. 8,38-39).

***

Ἀδελφοί μου! **Ποῦ εἶνε** σήμερα ἡ αγάπη τοῦ Χριστοῦ; Ποῦ εἶνε ἡ αγάπη που ἔκανε τὸν ἅγιο Τρύφωνα νὰ ἀψηφᾷ τὰ βασανιστήρια και αὐτὸν τὸν θάνατο; Ὅπως προφήτευσε ὁ Χριστός, ἡ αγάπη αὐτὴ **ἔχει στὶς μέρες μας ψυχρανθῆ** (βλ. Ματθ. 24,12). Τὸ θερμόμετρο τῆς θεϊκῆς αγάπης δείχνει μηδὲν και ὑπὸ τὸ μηδέν. Ἄλλα πρόσωπα και πράγματα, ἰδέες και καταστάσεις, εκφυλισμοὶ και ἐξωφρενισμοὶ, μικρὰ και ἀσήμαντα ἀλλὰ και ἐπικίνδυνα πράγματα, χαλίκια τοῦ αἰῶνος τούτου –μήπως χαλίκια δεν εἶνε και τὸ περιβόητο ἄτομο τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας;–, προσελκύουν τὸ θαυμασμὸ και τὴ λατρεία τῶν πολλῶν.

Ἄς ἐξετάσουμε βαθειὰ τὸν ἑαυτὸ μας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος βοᾷ· **Ἀγαπήστε πάνω ἀπ' ὅλα τὸ Χριστό**. Και ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, θαυμαστής και μιμητῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, λέει· «*Χριστὸς και ψυχὴ σᾶς χρειάζονται. Αὐτὰ τὰ δύο, ὅλος ὁ κόσμος νὰ πέση ἐπάνω σας, δεν ἡμπορεῖ νὰ σᾶς τὰ πάρη ἐκτὸς και τὰ δώσετε με τὴ θέλησί σας*».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2354	Τῆς ἁγ. Φωτεινῆς καὶ τοῦ ἁγ. Θεοκλήτου Παρασκευὴ 26 Φεβρουαρίου 2021	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τὸ παρθενικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἰδεῶδες

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ ἑορτάζει ἡ ἁγία ἰσαπόστολος Φωτεινὴ ἡ Σαμαρείτις καὶ ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόκλητος.

***

● Καὶ πρῶτα γιὰ τὴν **ἁγία Φωτεινὴ**. Τί ἦταν; Μιὰ γυναῖκα **πολὺ ἁμαρτωλὴ**. Πολλὰ διηγεῖται τὸ συναξάρι της· ἐδῶ θὰ περιορισθῶ κυρίως σὲ ὅσα λέει γι' αὐτὴν τὸ Εὐαγγέλιο (βλ. 1ω. 4,1-42).

Πῆρε –καὶ διαδοχικὰ χῶρισε– 5 ἄντρες· ζοῦσε τέλος μ' ἓναν 60, ἀλλὰ καὶ μ' αὐτὸν ὄχι νομίμως. **Εἶχε συναίσθησι**, ντρεπόταν γιὰ τὸν βίω της· ἀπόδειξις ὅτι, ἐνῶ οἱ ἄλλες γυναῖκες πήγαιναν πρῶτὸ πηγάδι τῆς Συχάρ ν' ἀντλήσουν νερό, αὐτὴ πήγαινε τὸ μεσημέρι, σὲ ὦρα ποὺ δὲν θὰ πήγαινε ἐκεῖ κανένας ἄλλος.

Καὶ ὅμως γιὰ τὴν γυναῖκα αὐτὴ, ποὺ ὅλοι καὶ ἰδίως οἱ φαρισαῖοι τὴν περιφρονοῦσαν, ὁ Χριστὸς μας βάδισε χιλιόμετρα κάτω ἀπὸ καυστικὸ ἥλιο, γιὰ νὰ τὴ συναντήσῃ. Σταμάτησε ἐκεῖ, ὅπως ἓνας ψαῖος, γιὰ νὰ πιᾶσῃ αὐτὸ τὸ ψαράκι, τὴν ἐκλεκτὴ αὐτὴ ψυχή. Ἔδειξε ἔτσι, ὅτι **ὅσο ἀξίζει μιὰ ψυχή δὲν ἀξίζει ὁ κόσμος ὅλος**.

Ἄνοιξε μαζί της **διάλογο**· διάλογο ἀνώτερο ἀπὸ τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνος καὶ ἄλλων σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ Χριστὸς ἐδῶ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ πηγαινέει στὰ μεγάλα, ἀρχίζει ἀπὸ εἰκόνες καὶ πάει στὴν πραγματικότητα, ἀρχίζει ἀπὸ τὰ ὑλικά καὶ πάει στὰ πνευματικά· ἀπὸ τὰ χαμηλὰ ἀνεβαίνει στὰ ὑψηλά.

Ὁ κόσμος ἐβλεπε τὰ ἐξωτερικά, ὅτι αὐτὴ εἶνε μιὰ ἁμαρτωλὴ, ζῆ σὴν παρανομία, καὶ τὴν κατέκρινε. Ὁ Χριστὸς ἐβλεπε μέσα της, ὅτι αὐτὴ εἶνε ἓνα διαμάντι ποὺ ἔπεσε σὲ βόρβορο. Ἀλλὰ καὶ μέσ' στὸ βόρβορο τὸ διαμάντι εἶνε διαμάντι. Κι αὐτὴ εἶχε μέσα της κάτι πολύτιμο. Τί; Κάτι σπάνιο, ποὺ δὲν τό'χουν ὅλοι. Πῶς τὸ λένε αὐτὸ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας; τὸ λένε **«ἀγαθὴ προαίρεσι»** ἢ **«καλὴ πρόθεσι»**.

Μεγάλον μυστήριον αὐτό. Βλέπεις καὶ μιλάει ὁ κήρυκας σ' ἓνα πλῆθος. Ὅλοι ἀκοῦνε, μὰ δὲν τοὺς ἀγγίζει κάτι, δὲν τοὺς πιάνει τὸ ἀγ-

κίστρι. Μέσ' ἀπ' ὅλους ὅμως ἓνας προσέχει, συναισθάνεται καὶ συλλογίζεται· Τί σπουδαῖα εἶν' αὐτὰ ποὺ ἀκούω; πρῶτη φορὰ τὰ νιώθω, πῶ πῶ πόσο ἁμαρτωλὸς εἶμαι!... Ἔτσι μέσ' ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ὁ Θεὸς πιάνει αὐτὸν τὸν ἓνα. **Τί εἶνε ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου!**

Ἡ Σαμαρείτισσα λοιπόν, παρ' ὅλη τὴ διαφθορά της, διατηροῦσε ἓνα σπινθηρὰ θεϊκό, τὴν **καλὴ πρόθεσι**. Ἀπὸ ποῦ φαίνεται αὐτό;

✓ Πρῶτον. Αὐτὴ ἡ ἀγράμματη γυναῖκα δειχνεῖ ὅτι ξέρει –ἢ ἐξ ἀκοῆς ἢ ἀπὸ λίγο διάβασμα μὲ κάποια κολλυβογράμματα–, ὅτι θὰ ἔρθῃ **«ὁ Μεσσίας ὁ λεγόμενος Χριστός»** (ἐ.ἀ. 4,25). Κύριε, λέει, ὅταν θὰ ἔρθῃ Ἐκεῖνος, θὰ μᾶς λύσῃ ὅλα τὰ ζητήματα, ὅλες τὶς πνευματικὲς ἀπορίες. Καὶ λέει σὲ σημεῖον αὐτὸ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ποὺ ἔχει μιὰ θαυμάσια ὁμιλία σὴν Σαμαρείτιδα· Θαυμάζω τὴν γυναῖκα αὐτὴ· ἁμαρτωλὴ ἦταν, καὶ ὅμως **πρόσεχε τὴ Γραφή**. Καὶ στρεφόμενος στοὺς ἐκκλησιαζομένους λέει· Πόσοι ἀπὸ σᾶς προσέχετε τὴ Γραφή μὲ τέτοια προσοχή; πόσοι ἔχετε τὴν καλὴ διάθεσι ποὺ εἶχε αὐτὴ παρ' ὅλη τὴν ἀτέλειά της; (βλ. P.G. 151,253C-D).

✓ Δεύτερον. Ὅταν ὁ Χριστὸς τῆς εἶπε ὅτι, «Εἶχες πέντε ἄντρες κι αὐτὸς ποὺ συζῆς τώρα μαζί του δὲν εἶνε δικός σου», αὐτὴ **δέχτηκε τὸν ἔλεγχο**· δὲν θύμωσε, δὲν «κλώπησε». Καὶ σὲ διεφθαρμένη ἀκόμη γυναῖκα ἂν πῆς κάτι ποὺ τὴν θίγει, σὲ μισεῖ, σὲ πάει σὲ δικαστήριο. Γι' αὐτὸ λοιπόν, ἐπειδὴ αὐτὸς ποὺ ἐλέγχει γίνεται μισητός, ἐσὺ **«Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε»** (Παρ. 9,8). Αὐτὴ ὅμως εἶχε τέτοια καλὴ διάθεσι, ὥστε ἀναγνώρισε τὴν ἁμαρτωλότητά της. Καὶ ἀπόδειξις αὐτοῦ εἶνε ὅτι εἶπε στοὺς χωριανούς της· «Ἐλάτε νὰ δῆτε ἓναν ἄνθρωπον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα» (1ω. 4,29). Τί νὰ ποῦμε τώρα ἐμεῖς, ποὺ καὶ ὅταν μᾶς ἐλέγξουν δυστροποῦμε, ἀλλὰ καὶ ὅταν πᾶμε σὲ πνευματικὸ δὲν ὁμολογοῦμε τ' ἁμαρτήματα ἀλλὰ βγαίνουν μὲ τὸ τσιγγέλι;

✓ Τρίτον. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ γνώρισε τὸ Χρι-

στό, μέσα στην ψυχή της **άναψε ένας ισχυρός πόθος**, αυτή τη μεγάλη χάρι να μην την κρατήσει για τον έαυτό της, αλλά να τη μεταδώσει και στους άλλους. Μόλις αντιλήφθηκε και πείσθηκε ότι μπροστά της έχει το Μεσσία, ένωσε τέτοια έκπληξι και τέτοιο θάμβος, ώστε ύπεστη μεγάλη αλλαγή, μία μεταμόρφωσι. Άφησε εκεί την ύδρια, τη στάμνα της, και με φτερά στα πόδια έτρεξε στους χωριανούς της· και σ' αυτούς χωρίς βία, με έξυπνο τρόπο, αλλά και με μία μεγάλη προσωπική ταπείνωσι, είπε: Έλατε να δήτε έναν άνθρωπο που μου είπε όλα τα μυστικά μου· «*μήτι οὗτός ἐστίν (μήπως αυτός εἶνε) ὁ Χριστός;*» (ἐ.ά.). Βλέπετε; Γι' αυτό και την πιό διεφθαρμένη γυναίκα μην την καταδικάσουμε. Πόσες γυναίκες από αυτές που ὁ κόσμος χλευάζει και βρίζει, κι οὔτε κανείς παπᾶς τις πλησίασε ποτέ, πόσες τέτοιες γυναίκες που αναστενάζουν και κλαίνε και ντρέπονται να μποῦν στην ἐκκλησία, πόσες από αυτές μέσα στο βουρκο τῆς ψυχῆς τους κρύβουν διαμάντια, ἔχουν τὴν καλὴ διάθεσι! Μὴν περιφρονήσουμε λοιπὸν κανένα.

✓ Τέταρτον. Ἡ Σαμαρείτιδα, ἀφοῦ πίστεψε στο Χριστό, βαπτίστηκε καὶ ὠνομάστηκε *Φωτεινή*, δὲν ἠσύχασε πλέον. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ που δείχνουν τὴν εἰλικρινῆ διάθεσί της εἶνε καὶ τὸ ὅτι **ἐπηρέασε καὶ ἄλλαξε τὸ χωριό της, τὴν οἰκογένειά της, κόσμο πολύ**. Εἶχε 2 γιουὺς καὶ 5 ἀδελφές, που ἔγιναν ὅλοι Χριστιανοί. Τί να ποῦμε τώρα ἐμεῖς; Λέει ἡ σημερινὴ Χριστιανὴ ὅτι πιστεύει καὶ θρησκεύει, ἀλλ' αὐτὸ οὔτε στὸν ἄντρα οὔτε στὰ παιδιὰ της τὸ μεταδίδει. Σπάνιο πρᾶγμα νὰ δῆς οἰκογένεια που νὰ ἔνε ὅλη πιστὴ καὶ ἱεραποστολική. Ψάχνω, θέλω νὰ βρῶ τέτοια οἰκογένεια, μὰ δὲν τὴ βρῆκα. Θαυμαστὸ τὸ παράδειγμα τῆς οἰκογενείας τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Πόσο θὰ προσευχήθηκε, πόσο θὰ κοπίασε καὶ μόχθησε, πόσο θὰ ἔκλαψε ἢ ἴδια, γιὰ ν' ἀλλάξη τὸ σπίτι της! Κ' ἐμεῖς τί κάνουμε; Τίποτα. Φτάνει ὅτι πιστέψαμε ἐμεῖς; Πέρα τούτου τίποτ' ἄλλο δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει;

Ἡ ἁγία Φωτεινὴ εἶχε τόσο ζῆλο, ὥστε ἔγινε ἱεραπόστολος. Πέταξε σὰν ἀετὸς στὴ Μικρὰ Ἀσία, πῆγε ἀπὸ πόλι σὲ πόλι, ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό, πέρασε βουνα - λαγκάδια – ὦ τί κάνει ὁ ζῆλος!–, καὶ ποῦ ἔφτασε, ποῦ τελείωσε· στὴ **Σμύρνη**, μιὰ πόλι που μᾶς φέρνει δάκρυα. Ἐκεῖ μαρτύρησε κ' ἐκεῖ οἱ Χριστιανοὶ ἔστησαν ἐκκλησία στὸ ὄνομά της. Εἶχαν τέτοιο ζῆλο, ὥστε τὴν ἔχτισαν μέσα σὲ 40 μέρες! αὐτὸ ὠριζε ἢ ἄδεια που ἔδωσαν οἱ Τοῦρκοι. Ἐργάστηκαν ὅλοι, μικροὶ - μεγάλοι, στὸ χτίσιμο. Καὶ ἔμεινε ὁ ναὸς αὐτὸς μέχρι τὴν καταστροφὴ

τοῦ 1922. Σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησία, τὴν Ἁγία Φωτεινὴ, λειτούργησε καὶ μίλησε γιὰ τελευταία φορὰ ὁ ἥρωικὸς ἱεράρχης, ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος, καὶ εἶπε στὸ λαό· Ὁ Θεὸς μᾶς δοκιμάζει, μᾶς τιμωρεῖ γιὰ τὰ πολλὰ μας ἁμαρτήματα· ἔχετε θάρρος καὶ ἐλπίδα, θὰ ξημερώσουν καὶ πάλι καλύτερες ἡμέρες γιὰ τὸ ἔθνος μας. Καὶ μετὰ μαρτύρησε. Συνδέεται λοιπὸν ἡ ἁγία Φωτεινὴ καὶ μετὰ τὸ μαρτυρικὸ μας γένος.

● Γιὰ τὸν **ἅγιο Θεόκλητο** τώρα. Ὁ ἅγιος Θεόκλητος εἶνε τρόπον τινὰ δορυφόρος τῆς ἁγίας Φωτεινῆς· εἶνε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς που ἐκείνη ἔσωσε. Λάμπει καὶ ὁ ἅγιος Θεόκλητος ὡς ἀστὴρι πρώτου μεγέθους.

Ὁ Θεόκλητος, που ἀρχικὰ λεγόταν Λαμπάδιος, ἦταν ἓνας φοβερὸς **μάγος** που τὸν ἔτρεμαν ὅλοι. Ὄταν ἡ ἁγία Φωτεινὴ μετὰ τὴ συνοδεία της ρίχτηκαν σὲ καμίνι ἀναμμένο καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς, τότε κάλεσαν τὸν Λαμπάδιο νὰ ἐτοιμάση γι' αὐτὲς ἓνα δηλητήριο καὶ τις ὑποχρέωσαν νὰ τὸ πιοῦν. Οὔτε τὸ φαρμάκι ὅμως μπόρεσε νὰ τις βλάψη. Τότε ὁ Λαμπάδιος μετανόησε, ἀρνήθηκε τὴ μαγεία, πίστεψε στὸ Χριστό, καὶ δείχνοντας ἐμπράκτως τὴ μετάνοιά του ἔκαψε τὰ μαγικά βιβλία που εἶχε. Ἐν συνεχείᾳ βαπτίστηκε Χριστιανός, πῆρε πλέον τὸ ὄνομα Θεόκλητος, καὶ τέλος μαρτύρησε.

***

Νὰ μιμηθοῦμε κ' ἐμεῖς, ἀγαπητοί μου, τὴν ἁγία Φωτεινὴ. Ἰδίως οἱ γυναῖκες.

Δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ γάμου –τὸν ὁποῖον εὐλόγησε ὁ Χριστός– καὶ πολλὰς φορὰς μίλησα γι' αὐτόν. Ἀλλὰ **ἔχω μιὰ κρυφὴ προσημολογία** μέσα ἀπὸ τις χριστιανικὲς οἰκογένειες νὰ βγοῦν καὶ ἱεραποστολικά πρόσωπα, ἄντρες καὶ γυναῖκες. Τὸ 1942 ἀρκετὰ κορίτσια στὴ Φλώρινα ἀκολούθησαν ἱεραποστολικὸ δρόμο κι ἀφιερῶθηκαν. Σήμερα τέτοια πρόσωπα εἶνε λίγα. Αὐτὴ ἡ γενεὰ δὲν ἔχει ἄλλο ὄνειρο παρὰ μόνον παντρεία! Ἄν κάποιος δὲν παντρευτῆ, θεωρεῖται χαμένος. Αὐτὸ εἶνε λάθος. Τὸ βλέπω στὴ μητρόπολι· κάθε μέρα ἔρχονται καὶ ζητοῦν νὰ χωρίσουν, κ' ἐγὼ προσπαθῶ νὰ τοὺς συμβιβάσω, νὰ μὴ χωρίσουν. Καταριῶνται τὴν ὥρα τοῦ γάμου. Κι ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ τοὺς βλέπεις· ἂν δὲν παντρευτῆ, λέει, τὸ κορίτσι, πάει χάθηκε.

Παραπάνω ἀπὸ τὸ γάμο **ὑπάρχει ἓνα ἄλλο ἰδανικό, ὑψηλότερο· τὸ παρθενικό καὶ ἱεραποστολικό**. Πόθος καὶ εὐχή μας λοιπὸν εἶνε, κοντὰ στὰ παλαιὰ πρόσωπα, που εἶνε ἄλλωστε τόσο λίγα, νὰ δοῦμε καὶ νεώτερα ἱεραποστολικά πρόσωπα νὰ συνεχίζουν τὴν πορεία.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**